

internationaal aan de faculteit

Tekst: Sophie Reinders
Beeld: Thijs Gerbrandij

Wie? Alexa Stoicescu (24 jaar) **Wat?** De eerste internationale studente die toegelaten is tot de researchmaster Nederlandse letterkunde na een studie Nederlands in Boekarest. **Waarom naar Amsterdam?** Ik wilde me echt richten op de letterkunde en wilde langer studeren dan een jaar. Deze tweejarige master in Amsterdam voldeed aan al mijn wensen. **Wat vind je leuk aan de stad?** Ik vind het gevoel van vrijheid erg fijn. En dat de mensen glimlachen op straat. In Boekarest kijken mensen vaak serieus en naar beneden. **Hoe was het om Nederlands te studeren in Boekarest?** Bij ons werd de studie nauwelijks gefinancierd. Het geld ging naar een grotere studie als Engels. Onze studie bestond uit slechts 20 studenten en de bibliotheek werd volledig gerund door vrijwilligers. Toen ik tijdens mijn studie een jaar in Antwerpen studeerde, nam ik boeken mee terug voor onze bibliotheek. **Wat was je eerste indruk van het P.C. Hoofthuis?** Het heeft lang geduurd voordat ik doorhad hoe ik van de derde naar de vierde verdieping moest komen. Ik snapte alle trappen totaal niet. **En van de colleges?** Dat de mening van studenten hier echt telt. De relaties met de docenten zijn heel persoonlijk en open. In Roemenië spreken we docenten altijd aan met 'professor doktor', hier noem je ze bij hun voornaam. **Wat vind je minder leuk aan Nederland?** Ik vind de openheid en tolerantie waarom jullie bekend staan wat tegenvallen. Mensen zijn bijvoorbeeld erg bang om te uiten dat ze een relatie met iemand hebben, van iemand houden. Ze noemen een scharrel na vier maanden nog een scharrel. Ze vinden het moeilijk om zich kwetsbaar op te stellen, dat zou wel wat meer mogen. **Toekomstplannen?** Ik ga waarschijnlijk terug naar Roemenië om les te geven aan de universiteit daar. ■

postvak uit

Hooggeachte heer Plasterk,

Als minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft u natuurlijk al een zware baan, maar deze maand rust er waarschijnlijk een extra druk op uw schouders. Aan u de keuze welke aspirant-omroepen, die voor 1 april een ledenaantal van 50.000 hebben weten te behalen, toe mogen treden tot het publieke omroepbestel. Een lastige opdracht, die een storm van kritiek met zich mee zal brengen. Daarom een voorstel in uw voordeel: schaf die omroepen eindelijk af! Het is ontzettend uit de tijd om omroepen op basis van ledenaantal zendtijd toe te wijzen. In de strijd om leden proberen zij namelijk een zo groot mogelijk publiek aan te spreken. Op zich is dit een nobel streven, ware het niet dat dit steeds vaker uitmondt in een gevecht om luister- en vooral kijkcijfers. De wens van de kijker komt meer en meer centraal te staan – en over het algemeen bestaat die slechts uit plat amusement. Zo kan men op Nederland 1 'gezellig' kijken naar Bananasplit. Boer zoekt vrouw en op zoek gaan naar weer een nieuwe musicalster. Het accent op de kijkcijfers maakt dat kwantiteit steeds meer boven kwaliteit verheven wordt, en het programma-aanbod van omroepen ernstig verschaald. In plaats van de volstrekt kunstmatige rol die omroepen nu vervullen moeten we toe naar horizontaal geprogrammeerde tv- en radiozenders zonder tussenkomst van omroepen die ook een eigen identiteit willen uitdragen. Concessies aan de wens van de kijker kunnen dan achterwege blijven – daarvoor hebben we de commerciële al. Dat mijn voorstel u een lastige selectie en een daarmee gepaard gaande storm van negatieve media-aandacht scheelt, is voor u misschien een laatste duwtje in de juiste richting.

Hoogachtend, Melle van Loenen